

cum illo sentias, uter impensius Puteano faveat. utri
nominis tanti aeternitas aetiori curae sit. factum alie
num ut prostem, nullo jure adigi possum. De Filia
quod obiter mores, et quem viduae sorori comitem des
tinat. I. Caecilio Puteano, curabitur sedulo. neque
expectabo nisi Matrona nomen, et Caecilii, si qui sunt
functione publicâ, titulos, quas in his Diplomati vice
impune celes, vel omittas. Deinde et comitatum utri
regnes, ne quò in itinere obhaereant. Purpuram quam
polliceris, non ego ut Austriacam, sed ut tuam expecto.
Amice, si amari me ut credam vis. Nihil a te tuorum
ereat, quod me lateere sinas, lectorem tui, si quis usquam
est, mordicis amantem, et cum perpetuo stupore
avidum. Argumento sit, quod ipsa tela, quae in
Republicam nostram, quò tua non displiceas, vibras
alibi non lenta manu, colligo patienter tamquam
flosculos, et sepositâ tantisper irâ publicâ conviciis
morderi amo, quia tuis. Sic Eugeniam tuam dilexi, sic
purpuram non extimesco. Veniat sane quidquid ejus nostri
scriptorum est; ubi argumento non licebit, Puteano
favebimus, quem sibi patronum (ut et Bilem in formicâ
agnoscas) quam opportunè nacta est mala causa.
Ecce qui amicus cepti, hostis desino, et amari tamen
amicissime hostium postulo; si non alio jure, saltem
isto, quo tu, ut dicebam, vel in hostem nimium
sævus, in amicum nimium iniquus es. Scripsi Haga
Com XV. Cal. Jan. 1706 XXXIV.

Typographo nihil nunc repono
quæso dicat excusare occupationum
meorum assiduos rotatus, tuo exemplo
qui tam clementer de silentio meo
siles.

(206)

L. de Dieu.

Ad meos pridem, Vir Amplissime, ad me nuper admodum
reverti: compositis tot rebus, quas absente meo Repu
blicas causâ, domi vel turbatas vel neglectas reperire
soleo. Ad amicos igitur etiam nunc revertor, et occur
ris inter primos: qui ignotum, immerentem, inscium,
et optima, quâ excellenti, literaturæ ignotum, eximio
munere devincere voluisti. Ad illam humanitatem
nihil.

nihil est quod reponam. Minus multo ad istam, qua ut inter
 amicos porro tibi adscribar pati. sic videris bona fide. Hoc vo-
 cabulo si designari possunt, qui te amant, colunt, reuerentur.
 Ecce vir doctissime diu est cum hoc fui, quod me sero nasci ^{nascio an}
 existimes. Summa pietatis tuae testem habeo bonos omnes
 doctrina doctos, omnium instar Heinsium meum, et certe
 tuum, praecouens nempe tui indefessum. Accedis ipse cum
 doctrina nouo argumento, opere quam erudito. Nouo item
 pietatis; alloquio familiari, benevolentia ^{trae}
 doctae, erga hominem, ut dicebam, inscium, et in pene-
 tralia Orientis, vestigia tua nec oculis assequentem.
 Non facio tamen, nisi quod diu cepi. amo te vir summe,
 colo, reueror, sed amabo usque colam reuereror. id in
 futurum cumulo adjici potuit. Tu si quid amori tui
 gratuito addes, amor esto. Ama, ut merear, opera dabitur
 et quidem apud te certissime sic merebor, qui et nescius
 te amari, nescium ultro amasti, et quod serio toties
 inculco immerentem. Vale. 21. Ian. 1635.

Salmasio.

In re vestiaria antiqua, quam adornas, vir Nobilissime ⁽²⁰⁷⁾
 velim te iuuare possim, ut credidisse visus es. Sed Arcus
 Marianus, et quorum porro apud Affinem meum memi-
 nisti, nihil hactenus nisi fando accipi. Statim vero
 ut ex literis tuis cognoui, quid earum rerum penes me
 reperendum duceres, dedi operam. ut in posterum quod
 nunc socordia mea contigit, ne fallaris. et ab illustrissi-
 mo Arausii praefecto, sedulo petij, si quid ibi rerum
 antiquarum exstet, ocius transmittat: sin vero ut
 extaret, nemini satis cura fuerit, neque lamellis quidquam
 ligneis aut aeneis incisum, ut eorum fere quae ad manum
 incuriosi sumus, auidi exterarum, delineari mandet
 exacta mano, et copiam item nobis faciat, quam
 primum possit. Dum defuit annis, et expectas tabellam
 istam, nisi fallor, non agra inspicias. Lapis est circa
 Sanctos, sive Castra Trajana maris, in Clivis offusus
 nostra aetate, et armatura veteris ornamentum non
 obscure representat, quo nomine Principi olim meo
 oblatum et charum fuit. Tuo usui an conducat ipse videris,
 et porro proprium habebis. Superest enim exemplar alterum
 quo nuper tamquam nouo munere, a Ioanne Smithio
 donatus sum. Ad quem virum, mi Salmasio, si te able-
 gari pateris (Noviomagi in praeconio verbi diuini versatur)
 faxo